

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ETIČKO VIJEĆE

Broj: Ev-5/2020-3
Zagreb, 9. travnja 2021.

O D L U K A

Na temelju odredbe čl. 107.a st. 2. Zakona o sudovima (Narodne novine br. 28/13, 33/15, 82/15 i 67/18, dalje: ZS) Etičko vijeće sastavljeno od sudaca mr. sc. Igora Periša predsjednika vijeća, Vlatke Fresl Tomašević članice vijeća, Tajane Polić članice vijeća, mr. sc. Ivana Tironija člana vijeća i Vlaste Šimenić Kovač članice vijeća, odlučujući o prigovoru prof. dr. sc. D. S.-K. i prof. dr. J. S.-K., oboje iz Sjedinjenih Američkih Država, protiv odluke Sudačkog vijeća Županijskog suda u Šibeniku broj Su SV-1/20 od 19. lipnja 2020., u sjednici održanoj 9. travnja 2021.

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor kao neosnovan.

Obrazloženje

Odlukom Sudačkog vijeća Županijskog suda u Šibeniku (dalje u tekstu: Sudačko vijeće) broj Su SV-1/20 od 19. lipnja 2020. odlučeno je: „Utvrdjuje se da je neosnovana pritužba prof. dr. sc. D. S.-K. i prof. dr. J. S.-K. na utvrđenje povrede iz čl. 9. Kodeksa sudačke etike u odnosu na postupanje M. M. Š., sutkinje Općinskog suda u Šibeniku“.

Protiv te Odluke podnositelji pritužbe prof. dr. sc. D. S.-K. i prof. dr. J. S.-K. podnijeli su na temelju odredbe čl. 107. st. 2. ZS prigovor.

U prigovoru u bitnom navode kako je u pobijanoj odluci netočno opisan razlog njihove pritužbe, odnosno da je netočno da je temelj njihove pritužbe nezadovoljstvo sudskom odlukom.

Prigovor nije osnovan.

Predmet ovoga postupka zahtjev je podnositelja pritužbe da se utvrdi da je M. M. Š., sutkinja Općinskog suda u Šibeniku, postupajući u predmetu toga suda poslovni broj Psp-8/2019 povrijedila Kodeks sudačke etike (Narodne novine br. 131/06), konkretno odredbe njegove t. 9., st. 2. i 3., koje glase:

„Sudac je dužan paziti da u njegovu radu na pojedinim predmetima nema nepotrebnog zastoja te je dužan u najkraćem mogućem roku provesti postupak u kojem odlučuje.

Sudac je odgovoran za racionalno raspoređivanje posla u okvirima pune iskorištenosti radnog vremena.“

Sudačko vijeće je zaključilo da pritužba nije osnovana utvrdivši da je parnični postupak u predmetu Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Psp-8/2019 okončan rješenjem od 18. prosinca 2019., a tužba da je podnesena 14. veljače 2019., te da je prvostupanjski sud izveo sve predložene dokaze, iz čega se može zaključiti da je postupak proveden bez nepotrebnog zastoja i u najkraćem mogućem roku. Zaključak je Sudačkog vijeća i da razloge pritužbe njeni podnositelji nalaze u nezadovoljstvu donesenom prvostupanjskom odlukom.

Iz predmetne pritužbe doista je razvidno kako njeni podnositelji zahtjev zasnivaju na tvrdnji da je sutkinja njihovu tužbu odbacila nakon što je provela postupak i potom odluku kojom je njihova tužba odbačena zasnovala na činjenici koju su oni sami istaknuli već u tužbi, naime da je predmet smetanja posjeda javni put, zbog čega smatraju da je tužbu trebala odbaciti i ranije, a kako je provela postupak održavanjem ročišta i izvođenjem dokaza, pa i vještačenjem, da su „oštećeni i vremenski i materijalno“.

Pravilan je, međutim, zaključak Sudačkoga vijeća kako se ne može raditi o odugovlačenju parničnoga postupka u situaciji kada je on okončan deset mjeseci nakon podnošenja tužbe i u situaciji kada su u postupku izvedeni upravo oni dokazi koje su sami podnositelji prijave kao tužitelji predložili izvesti. Nije, dakle, riječ o tome da je do odugovlačenja postupka došlo uslijed propuštanja suca da poduzima radnje u postupku. Ne radi se ni o situaciji iz koje je Sudačkom vijeću bilo moguće s izvjesnošću zaključiti kako je očigledno, kako to tvrde podnositelji prijave, da je odluka mogla biti donesena već na temelju samih navoda tužbe, a bez provođenja daljnjeg postupka, kako su to sami tužitelji zahtijevali i predložili. Konačno, neosnovano podnositelji prijave smatraju kako temelj njihova zahtjeva nije i u nezadovoljstvu samom odlukom. Naime, podnositelji prijave su od Sudačkog vijeća zahtijevali i da „razmotri cijeli spis predmeta Psp-8/2019“, a sve u kontekstu daljnje njihove tvrdnje: „smatramo da je sramotni zid sagrađen potpuno kapriciozno i arbitrarno na sred javnog puta, a bez racionalnog razloga, isključivo sa ciljem da se nas kazni zato što ne dozvoljavamo beskrupuloznu uzurpaciju našeg posjeda“. Zbog ovakvih je navoda Sudačko vijeće imalo razloga zaključiti kako podnositelji prijave izražavaju i nezadovoljstvo odlukom donesenom po njihovoj tužbi, te je valjano obrazloženo kako se o pravilnosti i zakonitosti te odluke može odlučiti isključivo u žalbenom postupku protiv nje.

S obzirom na navedeno, Etičko vijeće smatra da je postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno proveden i da je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je valjalo odgovarajućom primjenom odredbe čl. 116. t. 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine br. 47/09) odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
mr. sc. Igor Periša, v.r.